

GÖTEBORGS UNIVERSITET
STENEBY KONSTHANTVERK OCH DESIGN

Dorian Gray

eller kampen mot tiden.

Robert Petersen

Examensarbete 15 högskolepoäng för konstnärlig kandidatexamen i design.
Degree work 15 higher education credits towards Bachelor of Fine Arts in
Design

VT 2010

Konstnärligt kandidatprogram i möbeldesign inriktning trä,
180 högskolepoäng

BA Programme in Wood Orientated Furniture Design, 180 higher education
credits

Examinator: Mats Aldén

Opponent: Matti Klenell

Opponent:

Handledare: Katia Pettersson

To be modern is to find ourselves in an environment that promises us adventure, power, joy, growth, transformation of ourselves and the world and at the same time that threatens to destroy everything we have, everything we know, everything we are.
/ Marshall Brow

Introduktion	5
Backgrund	5
Syfte	6
Mål	6
Frågeställning	6
Tillvägagångssätt/undersökande:	7
Avståndstagande &	7
Barriärer	8
The Last tree	8
Den kontrollerade naturen	9
Den orörda naturen	9
Försköning	9
Eskapism	10
Konceptualisering:	11
Naturens revansch	11
Övergivna hus	12
Fruset förfall	12
Dorian Gray	13
Upplägg & Genomförande:	14
Huden	14
Synen	15
Minnet	15
Resultat	16
Diskussion/reflektion	17
Slutsats	17
Abstract	18
Referens	19

Introduktion:

Kanske är det för att jag var uppväxt på en gård och kanske för att båda mina föräldrar var biologer, för jag har alltid haft en fascination och ett intresse för naturen. Och jag är säker att studerande för min BFA omgiven av en vidsträckt skog också har spelat in. Ofta så försöker jag relatera mitt arbete till, om inte naturen, sociala och politiska frågeställningar och hur vi interagerar med objekt.

För det här projektet så har jag valt att belysa människans relation till naturen visualiserat i de ting hon omger sig med.

Bakgrund:

Vi tenderar att behandla vårt samhälle och naturen som två separata enheter, oberoende av varandra. Naturen som, i sin underkastande roll, fått vika sig för människans framsteg och utveckling. Naturen är ett komplext system i konstant förändring, vi upphöjer vår egen plats i detta övergripande system och ignorerar vårt beroende och våra skadeverkningar. Modernt liv har gett oss otroligt mycket, förenklat vårt liv och gjort oss väldigt framgångsrika som art. Men vad förlorar vi då vi skapar ett samhälle där vi blir mer och mer isolerade från naturen. Vi brukade vara direkt beroende av vår omgivning med en stark och tydlig koppling till det som gav oss mat och skydd. Med en ökande isolering och avståndstagande så blir naturen något som mer och mer enbart existerar i vår tanke. Barriären vi skapar mot naturen blir i förlängningen en barriär mot vår egen naturlighet. Vårt samhälle fyller våra liv med ideal och normer och vi påverkas av vår omgivning som blir mer en reflektion av våra drömmar och önskningsar än en faktisk verklighet. Vi omger oss med saker och ting vars uppgift ofta är att lyfta fram och definiera oss. Saker som visar för oss själva och andra vem vi är eller skulle vilja vara. Vad skulle hända om våra ägodelar istället skulle spegla oss och påminna oss om de saker vi väljer att ignorera.

Syfte:

Jag anser det viktigt att ha en djupare förståelse om vilken roll det vi skapar har. Objekt kan uttrycka mycket mer än bara deras rent praktiska värden som material och funktion. De kan berätta historier, påverka vårt beteende, ifrågasätta våra åsikter och efterfråga respons.

Jag vill att mitt arbete ska berätta historier om vårt samhälle, våra ideal och normer. Hur vi förändrar och anpassar vår omgivning och vad detta kan få för konsekvenser. Vilken roll objekten vi skapar kan spela i våra liv och hur deras användningsområde sträcker sig bortom det rent fysiska. Arbetet ska berätta om människans förhållande till naturen och hur denna relation påverkas, speglas av vad vi väljer att omge oss med.

Mål:

Jag ska skapa berättelser om vår tid, materialiserat som möbler eller produkter, inspirerat av vad vi värderar som önskat. Produkter som emotionellt och fysiskt interagerar med dess brukare.

Objekten blir en visualisering, gestaltning och ett ifrågasättande av människans samspel med naturen.

Frågeställning:

Hur kan jag använda människans relation till naturen som utgångspunkt för min designprocess?

- Hur kan jag förmedla detta förhållande i möbeldesign?
- Hur ser vi på naturlighet och förgänglighet?

Hur kan vårt avståndstagande till naturen och en naturlighet visualiseras?

- Hur kan denna barriär utmanas?

Hur kan jag ifrågasätta vårt samhälles ideal?

- Hur kan detta göras med produkter?
- Hur kan jag visa åldrande i ett objekt?

Under arbetes gång så har följdfrågor dykt upp som lett arbete vidare och definierat mina ursprungliga frågor. Då mina ursprungliga frågor var ganska bredda så har jag varit tvungen att selektera bort många möjliga infallsvinklingar.

Tillvägagångssätt / undersökande:

Jag började mitt arbete med att försöka undersöka olika aspekter och vinklingar av människans förhållande till naturen. Under arbetets gång så har jag valt att gestalta min research och mina tankar i form av installationer och objekt. Det har till början inte varit några tankar på att detta ska vara saker med en bestämd funktion utan snarare så har det handlat om att ge form åt en tanke. Skapa för att senare kunna resonera, se vad som var intressant och väcka nya frågor. Mina undersökningar kommer sen att leda fram till ett koncept som jag skapar möbler/produkter utifrån.

Avståndstagande och barriärer:

Mina första tankar var att jag ville undersöka barriärerna som kan uppstå mellan människans värld och naturens. Om man ser på dessa två som separat delar vad uppstår i mötet mellan dem. Jag ville undersöka vad som händer om saker från den ena sidan letar sig in den andra för att på så sätt belysa gränserna mot naturen som vi skapar. Saker som sliter sig från sin plats och söker sig till ett nytt sammanhang där det inte hör hemma, vilka nya kvaliteter skulle kunna uppstå. En maskros som hittar sin plats på en övergiven parkeringsplats, en plastpåse som lyfter och tar sig till skogen. Kan detta fungera som inspirationskälla för vidare arbete.

Jag studerade Wabi Sabi* och fann liknande tankar om att uppskatta och se det vackra i det tillfälliga och vanligtvis önskade.

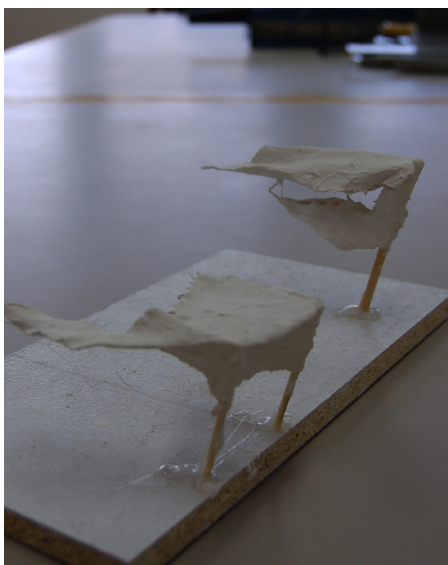
"To Taoism that which is absolutely still or absolutely perfect is absolutely dead, for without the possibility of growth and change there can be no Tao"

/ Alan Watts¹

Jag gjorde experiment med plast som fastnat i träd. Mötet mellan de två materialen och hur plasten anpassade sig till trädet fascinerade mig. Jag såg detta som en möjlighet att skapa något vackert och intressant inspirerat av något värdelöst och önskat, sådant som vi lämnar efter oss och som har förlorat sin ursprungliga funktion.

Plast / Träd

Modeller av gips, tyg och trä

*Wabi Sabi: Japansk filosofi om att uppskatta det imperfekta och förgängliga.

Julia Lohmann² är en designer som jobbar mycket med material som vi ofta värderar som värdelösa. Hon använder material som fårmagar och ben till att skapa nya vackra föremål. Hon belyser vilka material vi väljer att använda från naturen och hur vi värderar dessa.

Fårmagar

The last tree

Samtidigt så påbörjade jag att bygga träd gjort av spillvirke. Med tanken att försöka återskapa vad vi förstört med delarna som blev över, försöka härma naturen och dess fördelar men inte riktigt lyckas. Ett byggt träd som förgäves försöker passa in i en riktig skog eller är det ett melankoliskt minnesmärke över att försöka återskapa det vi förstört som förevigt är förlorat. Vad gör vi när det sista trädet är skövlat?

Spillvirkesträd

En designer jag upptäckte som just jobbar med djur och växter på gränsen till utrotning är Katharina Mischer³. Hon har bland annat gjort hyllan "Limited Fungi" där en utrotningshotad svampart översatt till att bli ett designobjekt i begränsad upplaga. En del av försäljningsvinsten går då till projekt för att bevara denna art.

Limited Fungi

Den kontrollerade naturen:

När människor interagerar med naturen så sker det oftast under kontrollerade former. När vi plockar in naturen i vår miljö så sätter vi alltid upp gränser, begränsar och kontrollera det naturliga så att vi kan leva med det. En växt ska hålla sig till en kruka och en fågel till sin bur.

Om vi använde dessa begränsningsverktyg ute i den något "vildare" naturen, hur skulle dessa uppfattas. Skulle de skänka en känsla av trygghet då miljön kanske blir mer familjär för oss.

Inomhuskruka på uteträd

Den orörda naturen:

I början så kretsade mina tankar kring att i och med en ökande globalisering och urbanisering så förlorar vi mer och mer en kontakt till naturen och en form av naturlighet. Med ett större avstånd så minskar vår respekt för naturen och ett större utnyttjande och slösaktigt beteende med resurser blir följderna. Men jag upptäckte att frågan är större och mer komplex än så, varje människa har en annorlunda och personlig relation till naturen. I ett radioprogram på tendens i P1 "Bilderna av naturen"⁴ så beskriver en kvinna med ursprung från Egypten sin syn på naturen. Även om de lever mycket närmre till naturen och har ett starkare beroende till den än vad många svenskar har så upplevde hon att vi svenskar tenderade att ha en väldigt förskönad och romantiserad bild av naturen. Naturen eller tanken om naturen finns för oss mer som en bild av avkoppling, medan för henne så innebar den att skaffa mat eller ved, naturen betydde jobb och överlevnad.

Försköning:

I stort sett all natur är formad i ett samspel mellan människans aktiviteter och naturen själva.

"Vår romantiska bild av naturen krockar helt enkelt med verkligheten."
/Carl Reinhold Bråkenheim⁵

Vårt avstånd till naturen, innebär att vi kan romantisera den och upphöja den till något magiskt, en trygg fast plats som vi alltid kan fly till om än bara i fantasin, då vi behöver en paus från verkligheten som kan kännas alltför stressfull och grå. Från barndomen präglas vi med bilder av exempelvis Astrid Lindgrens pittoreska och vackra sommarlandskap med idylliska röda stugor. Samtidigt som media matar oss ständigt med en bild av "det naturliga". Men vad är verkligt och vad existerar enbart i våra tankar. Är det viktigt att våra bilder av naturen existerar i verkligheten eller är det tillräckligt eller till och med bättre om de bara existerar i vår fantasi. Skapande en plats som är vackrare än i verklighet, kanske får detta oss att än mer vilja bevara naturen.

"Vårt behov av naturen ökar när våra liv är så pressade och samhället så materialistiskt. Vi längtar tillbaka till det absolut grundläggande. Och det återfinns vi i naturen." / Ur SvD 18 juli 2005 "ser vi inte skogen för alla träden"⁶

Längtan till ett enklare liv närmre naturen kan ses i de objekt som vi köper, stads jeepar, Canadian goose jackor och möbler inspirerade av naturen och varandet i naturen. Dessa objekt må vara inspirerade av det avskalade friluftslivet men fungerar bara i en urban miljö. Skulle man kunna spela på denna på denna längtan, ironisera över denna falska bild vi skapar av naturen. En tanke var att skapa camping utrustning för det urbana hemmet. Möbler och produkter inspirerade av camping estetik men där funktionen var begränsad till att fungera i hemmet och inte i den verkliga naturen. För att göra detta intressant så skulle jag behöva dra det till det extrema för att en ironi skulle bli tydlig. Jag började tvivla på denna idé då jag stötte på några objekt från en PS kollektion av IKEA. Bordet "bruse" bestod av vad som såg ut att vara en råsågad planka direkt från sågverket men var i själva verket bara ett skal av plastfaner. Kanske skulle det vara svårt att få fram ett ironiskt budskap på detta sätt då produkterna som fanns på marknaden redan var så långt dragna.

Eskapism:

Att ha en plats att fly till om än bara i tanken är ett behov som inte bara kan ses i hur vi använder oss av naturen. Efter 9/11 i USA så kunde Hollywoods filmindustri se ett ökat intresse av filmer som relaterade till sagor och fantasi genren. Actionfilmer hade blivit alldeles för verkliga och folk efterfråga mera fantasifylld verklighetsflykt. Bara det senaste året så har vi kunnat se storfilmer som "Alice i underlandet" och "Avatar".

Konceptualisering:

Utifrån mina tankar och research så började jag jobba med koncept som jag skulle kunna använda för att gestalta mitt arbete.

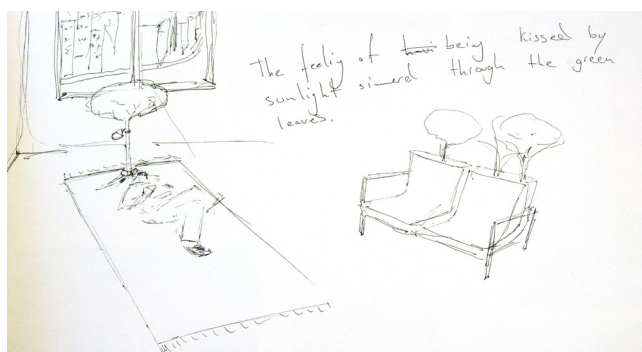
Naturens revansch:

Detta koncept knyter an till mina tankar om barriärerna vi skapar mellan oss och naturen. För att vårt samhälle ska fungera så behöver vi begränsa och skjuta undan naturen. Chris Jordan är en fotograf som har dokumenterat vad som blev kvar efter orkanen Katrina i New Orleans. Med sina bilder visar han vad som händer när våra gränser mot naturen bryts och naturen tvingar sig in i vår miljö.

Lertäckt golv efter
Katrina katastrofen

Vad skulle hända om naturen kom in i våra hem och tvingade oss att omvärdera vårt förhållande till den. Förstöra vad vi skapat för att göra plats för sig själv. Materialen som vi lånat av naturen för att skapa våra hus och hem skulle kallas tillbaka. Ett träd skulle ta en plats i soffan bredvid dig och en komma växande direkt från golvet.

Övergivna hus

Jag letade efter exempel där våra gränser mot naturen är trotsade och upphör att existera. Efter hittat några bilder på gamla övergivna hus, vissa fullständigt överväxta av vegetation, så beslöt jag att undersöka detta förfall närmre.

Jag upptäckte när, jag dokumenterade olika byggnader och miljöer som befann sig i en process av förfall, att det inte bara var ett rent fysisk tillstånd i nedbrytning men också ett psykologiskt. Husen och objekten gjorde något som de inte borde göra, de åldrades.

Fruset Förfall:

Vårt samhälle dyrkar ungdom, värderar åldrande som något negativt, samtidigt som vi omger oss med objekt som strävar efter att vara för evigt.

På 1980-talet så ställde Jeff Koons ut en kollektion vid namn "The New". Kollektionen innehöll bland annat damsugare som köptes, de användes aldrig utan ställdes ut direkt.

"I utställningen "Det nya" lät jag förvandla damsugare genom att placera dem i upplysta montrar av plexiglas för att ställa ut dem i deras existens som varande nya. Idén bakom var att föremål kan uppnå sådana yttersta existensformer, till skillnad från oss människor: vi måste åldras och förfalla. Konfrontationen visade objektets hotfulla aspekt, dess makt över oss, eftersom det på många sätt är starkare och bättre ägnat att överleva."

Jeff Koons⁷

Våra föremål kan vara perfekta och eviga på ett sätt som vi aldrig kan, de överträffar på så sätt sina skapare. Vi omger oss med dessa objekt och bygger upp en barriär mot våra egna brister och förgänglighet. Vi skapar miljöer där vi är i kontroll av tid och uttryck. Objekten speglar snarare våra önskingar och ideal än vår faktiska realitet och skyddar oss mot reflektiva tankar om vår egen existens. Med det moderna samhällets industrialisering så har vi förskjutits mer och mer bort från en naturlighet som anses obekvämt. Naturliga processer som åldrande och död ska, tillsammans med naturen, förskjutas från våra liv i en tid då människan ska vara som sina objekt, perfekta och tidlösa.

"De anonyma bruksföremålen bildar en andra natur. Där rör vi oss var dag medan vi kanske mer sällan besöker den första naturen, skogen, havet, bergen."

/"Saker"⁸

Med modern industri så får vi också tillgång till material som ignorera ett naturligt tänkande, där allt är en del i ett system som med tiden omvandlas till något nytt. Istället så får vi produkter med en linjär tidsaxel som strävar att leva närmst till det oändliga.

"we side step the degenerative glare of biological decay and now exist in a realm of relatively untouchable material immunity" / Emotionally Durable Design⁹

I naturen så blir vi påmind av att inget är evigt. Årstiderna förändras, växter blommar och vissnar ner. Förfall är något viktigt och självklart som existerar för att bryta ner det gamla och ge plats för något nytt att blomstra. Allt har en mening så länge det existerar i någon form. Allt är i konstant rörelse och förändring.

In reality there is nothing in the universe that is completely perfect or completely still; it is only in the minds of man that such concepts exists" / Alan Watts¹

Om jag förde in denna förgänglighet, detta förfall, in i en miljö där vi inte var vana att se den, vår miljö. Skulle detta kunna vara ett sätt att återförena den första och den andra naturen, ifrågasätta våra barriärer mot en form av naturlighet som ofta är avskild från vårt dagliga liv.

Mina första tankar var att skapa en berättelse om förfall fruset i tiden, avbildande skönheten och nödvändigheten i det förgänglighet.

Föreställde mig ett rum där objekten verkade vara fast i ett tillstånd av förfall. Jag ville inte skapa objekt som åldrades med skönhet eller hade ett "vintage" uttryck. Snarare handlade det om att skapa något nytt och "perfekt" inspirerat av något åldrat och önskat. Detta skulle skapa ett spel mellan det eftertraktade och det icke önskvärda, det eviga och det förgängliga.

Jag tänkte gestalta detta koncept med tre huvudprodukter, alla anspelade på förfall från en något varierande vinkling.

-En fåtölj som såg ut som den hade åldrats med och som sin ägare, blivit rynkig och ihopsjunken med åren.

-Ett bord som verkade brytas ner till sina beståndsdelar.

-En taklampa som verkade ha blivit formad med tiden, av gravitationen, som dragit den ner mot marken tills den slutligen får en ny funktion som en golvlampa.

Efter ett samtal med min handledare så blev jag medveten om att vad jag försökte avbilda var tre olika typer av förfall och för att få en tydlighet så borde jag välja en och gå vidare med.

- Mänskligt förfall: Fåtöljen som härmar människans åldrande.
- Material förfall: Bordets material som vittrar sönder.
- Objektets förfall: Lampan som med tiden påverkas av en extern kraft.

När jag efterforskade vad andra hade gjort inom detta område så stötte jag på "Contemporary vanitas", en kollektion skapad av Charlotte Dumoncel d'Argence¹⁰.

Contemporary vanitas

Vanitas målning

Vanitas, latin för fåfänglighet, är en konststil som hade sin storhetstid under 1600-talet. Målade stilleben som avbildar ruttnade frukt, dödskepp, klockor och andra ting som ska få oss att reflektera över vår egen existens och bli mer ödmjuka till livet.'

Dessa verk försöker avbilda ett faktiska förfallet, växter som ruttnar, material som bryts upp. Jag var mer ute efter att skapa objekt som inte visade sitt egna förfall utan försökte spegla/visa människans. Jag valde att koncentrera mig på det mänskliga förfallet gestaltat i hennes objekt. Jag valde åldrandet då detta är något som kan ses så tydligt i naturen men som vi i vårt samhälle väljer att ignorera och isolera oss ifrån. Beslöt att undersöka mer hur vårt samhälle ser på åldrandet, vilka normer och ideal som finns.

Dorian Gray:

Henry- "Better than life. He will always look like that. You, Mr. Gray, I am afraid will not, in time, Mother Nature will come a very poor second to father Basil."

Henry är en karaktär i Oscar Wildes roman "A picture of Dorian Gray". Han refererar här till ett porträtt som precis målats av en man vid namn Basil. Den vackra avbilden kommer alltid att förbli i detta frusna tillstånd, oberörd av tid och åldrande. Målaren/skaparen Basil får i den här frasen rollen som "fader tid"*, han bevarar skönheten och ungdomen från händerna av "moder jord"*. Porträttet blir på så sätt bättre än verkligheten.

Men Dorian Gray lever ut sitt liv i dekadens och lättsinnighet och påverkas aldrig av sitt beteende eller tiden. För varje år och varje handling så åldras hans porträtt i hans ställe. Han förblir likt en tavla, oklanderlig vacker och ung tills den dagen han konfronteras med sin avbild som blivit åldrad och förfallen.

När jag gjorde research på åldrande fick jag en djupare förståelse av hur fixerat vårt samhälle är med tanken på ungdomlighet och rädslan som existerar mot naturliga ålderstecken. I ett radioprogram¹² om åldersfixering och den ökade försäljningen av anti rynkprodukter så intervjuade en reporter en grupp av 11 åriga flickor. Flickorna höll på att applicera ansiktsmask på varandra. När frågade varför de gjorde detta så svarade de att de ville ha fastare hy och inte få rynkor. De senaste 10 åren så har försäljningen av produkter för att förhindra ålderstecken nästan fördubblas.

Vi måste förhålla oss både till vårt rent biologiska åldrande och effekterna av detta, men även till samhällets förväntningar och normer. Vår biologiska ålder överensstämmer inte alltid med vår uppfattning. Den senaste tiden så har ungdomen förflyttat sig högre upp i åldrarna, vi blir gamla, vuxna senare. Tidpunkten då vi vanligtvis väljer att skaffa barn överensstämmer inte med den biologiska optimala tidpunkten. Vi strävar och ska sträva mot att förbli "unga" längre.

"So long as we lock ourselves into an obsession with the youth culture, we can only develop age rage and dehumanize ourselves" / Betty Friedan.¹¹ (Learn to love growing old)

Att åldras ses som något negativt som måste förhindras med produkter, träning och diet. Våra ting blir en avbild av våra normer och ideal då de strävar efter att ha en perfekt yta, utan tecken på varken naturlighet eller åldrande.

För att gestalta mänskligt åldrande i de objekt vi omger oss med så beslöt jag att göra tre möbler som visualiserar olika aspekter av människans biologiska förfall. Möblerna försöker visa vårt åldrande men visar inte några egna svagheter. De har tröttnat och försöker bryta den barriär som vi byggt upp med dem, kommenterade att de fortfarande är bättre än oss och nu kan de även visa våra, sina skapares brister.

*"Moder Jord och Fader tid" är en direkt översättning från engelskans "Mother Nature and Father Time" även om det inte har samma innebörd på svenska så är detta den närmsta översättning jag kunde hitta

Upplägg och genomförande:

Jag valde att jobba med tre olika tecken på åldrande.

- Huden, det mest visuella som med tiden mister sin spänst och skaffar sig rynkor.
- Synen, med tiden så försämras vår syn naturligt då vi utvecklar presbyopi (ålderssynthet).
- Minnet, vi samlar på oss minnen genom hela livet men minnena är också bräckliga och flyktiga.

Huden

De första rynkorna tillsammans med upptäckten av det första grå hårstrået är ett klassiskt tecken på ålderdom.

Jag ville göra en sittmöbel med tankarna att ytterhöljet skulle mista sin spänst, tyget blir som vår hud som förändras och blir rynkigt.

Valet föll på att göra en bänk, då denna kändes mer inbjudande än exempelvis en stol eller fåtölj som avskärmar sig med sin rygg.

Bänken känns som att den har smalnat med tunna ben och tyget som låter en ana konstruktionen undertill.

Struktur tester

Färdig bänk

Synen

Synen som mister sin skärpa valde jag att gestalta som en spegel. Spegeln ger en glimt av en försämrad syn. Den är långsmal för att man inte ska kunna se hela sin spegelbild. Det blir som om man tittar in i en annan värld eller genom en springa till ett rum. Jag valde att göra den i rostfritt stål för dess kvalitet och vikt. Upphängde i ett rep får den likt en pendel en långsam rörelse och ingen fram eller baksida. Hela metal stycket blankpoleras för att sen mattas av upp till. Mattningen ger en dimmighet som våra ögons åldrande. Mattningen övergår till en spegelblank bild ju längre ner på spegeln man kommer. Skärpan ger en känsla av att rinna av spegeln och då man med åldern sjunker ihop så blir spegelbilden allt skärpare.

Form test

Minnet

Då de andra två möblerna skulle relatera till tydliga kroppsligare förändringar så ville jag också göra en möbel som talade mer om vad som händer på insidan. Vi bygger under livet upp en bank av minnen och erfarenheter. Detta ger oss visdom, en förmåga att fatta rätt beslut baserat på tidigare händelser. Jag kände att en förvaringsmöbel skulle passa bra för att gestalt vårt minne. Hämtade inspiration bl.a. från ett skåp på Uppsala universitet som kallas för det Augsburgska konstskåpet¹⁵. Med mängder av olika fack så skulle detta skåp med sina omkring 1000 föremål spegla tidens vetande.

Jag ville att möbeln skulle ha känslan att vara uppbyggd med tiden, bestående av flera delar som samverkar och tillsammans bildar en helhet. Jag valde att göra förvaringsmöjligheterna som lådor med lock för att ha referenser till mer stereotypisk förvaring. Jag ville att det skulle kännas som att möbeln byggdes upp och växte efterhand, där varje lådas insida var annorlunda. Stöttorna som ger stöd till något som nästan känns organiskt trots lådornas kantighet. Stabilt med en svart tung färg men ändå bräckligt med några få långa ben.

Mock-up & prototyp

Resultat:

Tre möbler som på olika sätt vill få oss att reflektera över vår naturlighet genom att härma vårt åldrande. De berättar en historia om vårt samhälle och vårt samhälles normer och ideal genom att visualisera och gestalta något som våra objekt inte ska påminna oss om, vår förgänglighet. När jag arbetade med visualiseringen av konceptet så valde jag att försöka göra estetiskt tilltalande objekt. Detta för att möblerna skulle "behålla en överlägsenhet" mot oss, både påminna oss om vårt åldrande utan att visa egna tecken på brister. Så här i efterhand och med tanke på kritik som jag fick bland annat av min handledare så känner jag att jag hade kunnat vara ärligare mot mitt koncept och mina ursprungliga tankar. Om man tittar på bänken så hade jag ursprungligen tänkt att den skulle vara en fåtölj som härmade sin ägares visuella åldrande. Utan skulle påminna oss om en gammal rynkig hud och även om resultatet fick en intressant och vacker yta så får man inte automatiskt associationer till åldrande. Bänken blir mer inspirerad av åldrande än direkt härmande. Om jag skulle titta närmre på hudens skiftningar och variationer som uppstår och återvända till mina tidigare tankar på en fåtölj så skulle jag nog kunna uppnå ett objekt som blev intressantare, tydligare och mer självständigt. Detta tror jag skulle gynna arbete som helhet då det tänkta forumet ändå är gallerier och utställningar.

Diskussion/reflektion

Jag började arbetet med tankarna att jag ville belysa människans relation till naturen, osäker på vilken roll möbeldesign skulle komma att spela i detta visualiserande. Under arbetets gång så har jag upptäckt hur objekt kan berätta och representera så mycket mer. De berättar också om den tid som de är skapade, dess värderingar och ideal och blir på så sätt ett minnesmärke över vårt samhälle. Just hur objekten kan fungera som en spegel av oss själva är en tanke som öppnar upp för nya funderingar som jag skulle vilja utforska närmre. En fråga som kom upp under opponeringen handlade om konceptuell design. Varför ska en möbel försöka vara mer än just en möbel? Om det är uttryck och kommunikation som är det väsentliga, skulle inte konstscenen vara en mer passande arena? Även om mitt arbete har handlat om att visualisera tankar om produktens roll och betydelse, genom produkten själv, så kvarstår frågan. Vad är viktigast, idén eller objektet? Som det är nu så tycker jag inte att kollektionen tillräckligt tydligt visar konceptet om åldrande, rapporten eller i alla fall en del av rapporten är väsentlig för att förstå innebörden av det som visas. Antingen så skulle produkterna kunna utvecklas till att bli tydligare med att uttrycka konceptet eller så ser jag konceptet mer som en inspirationskälla och startpunkt för att utvecklandet möbler.

Under arbetets gång så har det känts nödvändigt att kunna motivera varje val av material, yta och sammansättning så att det passar med konceptet, bakom varje val hamnar en "fiffig" anledning. Då dessa lyfts fram så kan de ge objektet en känsla av att vara, om än finurlig, något lättköpt. Ett motstånd och ogripbarhet, som kunde upplevas i t.ex. mina tidigare försök med plastpåsar och träd, kan kännas saknande.

Slutsats:

Vi har med vår moderna livsstil kommit att producera produkter och miljöer som förkastar och lyfter sig över naturen. Allt i naturen rör sig i cykler, allt åldras, dör och återföds som något nytt. Trots det så omger vi oss med produkter som strävar efter att motstå tidens tand.

Med det moderna samhällets industrialisering, vår rationaliserad och moderna livsstil så har vi förskjutits mer och mer bort från en naturlighet som anses obekvä. Naturliga processer som åldrande och död ska, tillsammans med naturen, begränsas från våra liv i en tid då människan ska vara som sina objekt, perfekta och tidlösa. Vi bygger upp en "andra natur", en miljö som försöker avstanna tiden, där vi inte längre påminns om vår förgänglighet. Våra ting skapar en avbild av vårt industrialiserade samhälle, dess normer och ideal och bygger upp en barriär mot våra egna brister och förgänglighet. Med mina möbler så vill jag belysa tingens roll i våra liv och belysa vår ungdomsfixerade kultur.

Abstract:

We have come to produce products and environments that reject and raise themselves above nature. Everything in nature moves in cycles, everything ages, dies and is reborn as something new. Still we surround ourselves with products that strive to resist the ravages of time.

With the industrialization of modern society, our streamlined and modern lifestyle, we have become more and more separated from a naturalness that is considered inconvenient. Natural processes such as aging and death shall, together with nature, be limited from our lives in a time when man shall be as his objects, perfect and timeless. We create a form of "second nature", an environment that strives to freeze time, where we no longer are reminded of our transience.

With my furniture I want to highlight the role that objects has in our lives and shed light on our youth obsessed culture. These products try to mimic and remind us of our own aging and impermanence.

Referens:

Litteratur:

- 1 Alan Watts sid 7 "Wabi Sabi The Japanese art of impermanence"
- 2 julialohmann.co.uk/
- 3 www.mischertraxler.com
- 4 P1 "Bilderna av naturen" biologi eller nostalgi? Tendens 2010 03 07-10
- 5 Carl Reinhold Bråkenheim, professor i livsåskådningsforskning vid Uppsala universitetets teologiska institution.
- 6 Ur SvD 18 juli 2005 "ser vi inte skogen för alla träden"
- 7 sid 84 "Saker" Om tingens synlighet Peter Cornell
- 8 sid 8 "Saker" Om tingens synlighet Peter Cornell
- 9 sid 45 "Emotionally Durable Design"
- 10 www.charlottedumonceldargence.com
- 11 Betty Friedan. (Learn to love growing old)